

स्मृतिरोधिना सम विद्युक्तमिदं तमसा मनः। मनसिजेन सखे।
महुरिष्यता धनुषि चूयश्च निवेशितः”। अल कण्ठसुता
शक्तललाप्रणयः स्मृतिरोधिना अज्ञानेन सम मनो
विद्युक्तमित्यदृष्टं स्मरणम् न सङ्भवस्तु दर्शनजन्यम्। चिन्ता-
जन्यम् यथा “पुरा यत् स्मृतः पुलिनमधुना तत् सरितां
विपर्यासं यातो घनविरलभावः स्मितिर्हाम्। अहो
दृष्टं कालादपरमिव जातं वनमिदं निवेशः शैलानां तदि-
दमिति बुद्धिं जनयति,। अल प्रत्यक्षेण स्मृतस्मरणनादिषु
चिन्ताजन्यत्वात् चिन्तोद्भूतं स्मरणम् आदिप्रहणात् पर-
प्रयत्नादपि यथा “दर्शनमुखमनुभवतः साक्षादिव तन्मयेन हृद-
येन। स्मृतिकारिणा त्वया मे पुनरपि चित्तोक्तता काला”।
अल परप्रयत्नजन्यचात्तयात्वम्। प्रत्यभिज्ञानं यथा। “सूर्यः
पुरा परिचितो नियतं स एव संजोवनश्च मनसः परिमोह-
नश्च”। अल स एव पूर्वोद्भूतः स एवैष इति प्रत्यभिज्ञा
स्मरणम्। स्वरूपं यथा। नागानन्दे “अद्य खलु स्वप्ने
जानामि सैव प्रियतमा अल चन्दनलतामृहे चन्द्रकान्त-
मण्डिशिलायास्तपविष्टा प्रणयकुपिता किमपि मासुपलभ-
मानेव रुदती मया दृष्टा” जीमूतवाहनेन विदूषकसमीपे
स्वप्नस्य वर्णनम्। स्वप्नप्रत्यभिज्ञयोः पूर्वोद्भूतसंस्कारजात-
त्वात् स्मरणत्वम्।

१२१ स्वभावोक्तिः “नानावस्त्वं पदार्थानां रूपं साक्षाद्दृष्टवन्तो।
स्वभावोक्तिश्च जातिवेत्याख्यासावङ्गुतिर्मेता” दृष्ट्वा “तुल्यं
रातावकुटिलैः पदैर्हरितकोमलैः। निवर्णराजभिः कण्ठै-
रेजे मञ्जुगिरः शुकाः”। “कलकण्ठितगर्भेण कण्ठे नाघूर्णिते-
क्षयः। पारावत परिभ्रष्टरिरंस्तुमुक्त्वति प्रियाम्”। “वधूश्च
मन्दरोमाञ्च कूर्चन् मनसि निर्हतम्। नेत्रे चामीलय
त्रेण प्रियास्पर्शः प्रवर्तते”। “कण्ठेकाशः करस्थेन कपाले-
नेन्दुशेखरः। जटाभिः क्षिण्णताम्बाभिराविरासीदृषध्वजः”।
“जातिक्रियागुणद्रव्यस्वभावाख्यानमीदृशम्। शास्त्रेषु सर्वे
साक्षाज्यं काव्येषु तदोद्दिष्टम्”। इयं जातिरपि।

१२२ हेतुः “हेतोर्हेतुमता साङ्गं वर्णनं हेतुश्च्यते॥ हेतु
हेतुमतो वैक्यवर्णनं हेतुश्च्यते॥ “च० असावुदेति शीतांशु
मान्छेदेन सुभ्रुवाम्,॥ “लक्ष्मीविखासोभवतः कटाक्षा-
वेक्षणं प्रमोः॥२।

१२३ हेत्वपक्रुतिः “युक्ता स एव पूर्वोद्भूत्यते हेत्वपक्रुतिः”
च० स एव धर्मनिर्ज्ञान एव। “नेन्दुस्त्रीमो न निश्चर्यः
स्मिन्मोरोर्लोऽयस्यितः”। अल्लेखद्वारा एव वानर्भूताः।
देहभूषणानि च शिरसादीनि तानि च प्राधान्याददौ “शिरसं

मृगं हारः कुण्डलं चाङ्गदं तथा। कङ्कणं वलयश्चैव मेख-
लेख्यश्च वरम्,। वरं प्रधानं तेन अप्रधानानि पादकटका-
दीन्यपि। तत्र भूषणद्रव्याणि “पद्मारागस्य वज्रश्च गोमेदी-
विजयस्तथा। रुक्ता वैदूर्यनीलानि तथा मरकतादयः।
सुवर्णेनापि घटना सर्वेषां पट्टयते। प्रधानभूषणेष्वेवमप्रधाने
न निश्चयः। प्रधानभूषणं प्रायः शिरसोर्हं विधीयते,।
अथ० “सुखदा मणयः शुद्धा दुःखदा दोषशालिनः” युक्ति
क० नवालङ्कारधारणे विहितनक्षत्रादि यथा “रेवत्यन्वि-
धनवाद्य हस्तादिष्वपि पञ्चसु। शुद्धशुक्लवर्णेषु वस्त्राल-
ङ्कारधारणम्” ज्योति० अत्रापवादः “उद्वाहे राजसम्माने
ब्राह्मणानाञ्च सम्मतौ। अनिष्टेष्वपि निर्दिष्टं वस्त्रालङ्कार-
धारणम्”। ईनायकयोरङ्गजादिभावभेदेषु ते च यथा “यौवने
सत्त्वजास्तासामष्टाविंशतिसंख्यकाः। अलङ्कारास्तत्र भावहाव-
हेलास्तयोऽङ्गजाः। शोभा कान्तिश्च दीप्तिश्च साधुर्यश्च प्रग-
ल्भता। औदार्यं धैर्यं मित्र्यते सप्तैव सूरयत्नजाः। लीला
विखासो विच्छित्तिर्विज्योक्तः किलकिञ्चित्तम्। मोडयितं कुट-
मितं विभ्रमोललितं मदः। विकृतं तपनं मौग्ध्यं विक्षेपश्च
कुटूहलम्। हसितं चकितं केलिरित्यष्टादशसंख्यकाः। स्वभा-
वजाश्च भावाद्यादयः पुंसां भवन्त्यपि”। पूर्वोद्भावादयो
धैर्यान्ता दय नायकानामपि सम्भवन्ति किन्तु सर्वेऽप्यभी
नायिकाश्रिता एव विच्छित्ति विशेषं पुष्पानि” सा० द०
उक्ताः। एषां लक्षणाणि तत्तच्छब्दे वक्ष्यन्ते। अन्तगुरौ
चतुष्कले”॥ इत्याकारे गणभेदे च॥ [समर्थं धनादौ।

अलङ्कुमारि लि० अलङ्कुमार्यै तद्गणाय। कुमारीभरण-
अलङ्कृत लि० अलम्+ल-कर्मणि क्त। भूषिते मण्डिते।
“अदोषं गुणवत् काव्यमलङ्कारैरलङ्कृतम्” सा० द०
“सत्कृतालङ्कृतां कन्यां योददाति स कूट” इत्यमरः।

अलङ्कृति स्त्री अलम्+ल-भावे क्तिन्। १ भूषणे करणे क्तिन्।
२ भूषणसाधने अलङ्कारशास्त्रोक्ते ३ उपमादालङ्कारे च “तद-
दोषौ शब्दार्थावनलङ्कृती पुनः क्तापि” काव्य० प्र० “यो
विद्वान् मन्यते काव्यं शब्दार्थावनलङ्कृती” अथौ न
मन्यते कक्षादनुष्णमनलङ्कृती” चन्द्रा०।

अलङ्किया स्त्री अलम्+ल-भावे य। भूषायाम्।

अलङ्कामिन् लि० अलं पर्याप्तं गच्छति णिनि क्तिवाङ्गोप्।
गमनसमर्थे रिङ् प्रति गन्तरि।

अलङ्कनीय लि० न लङ्कनीयः। अनति क्रमणीये। “लङ्क-
त्वमिदं नाश्रौ नेदं सिन्धवागाधता। अलङ्कनीयता-
हेतुभयं तन्मनस्त्रिनि” भाषः।